

Załącznik nr 2 do Zarządzenia Nr 6/2024
Dyrektora Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze
z dnia 7.08.2024 r.

Standardy Ochrony Małoletnich w Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze

- wersja skrócona przeznaczona dla małoletnich

WPROWADZENIE

Istotnym działaniem podejmowanym w naszym Muzeum jest tworzenie warunków do skutecznej pomocy w sytuacjach dla Ciebie trudnych, w sytuacjach w których możesz doznawać krzywdzenia bądź przemocy a także w sytuacjach kiedy jesteś świadkiem takich zachowań, wobec Twoich koleżanek i kolegów.

Pamiętaj, że:

- Masz prawo do ochrony przed przemocą fizyczną, psychiczną i zaniedbaniem.
- Nikt nie ma prawa Cię bić, prześladować, poniżać, znęcać się psychicznie lub fizycznie, wykorzystywać seksualnie czy zaniedbywać. Takie traktowanie jest niedopuszczalne i karalne.
- Masz prawo do ochrony przed wszystkimi formami wykorzystywania seksualnego - nikt nie ma prawa Cię dotykać w sposób, którego sobie nie życzysz i nakłaniać Cię lub zmuszać do kontaktów seksualnych.
- Nikt nie może siłą zmuszać Cię do zrobienia czegoś złego
- Nikt nie ma prawa angażować Cię w produkcję narkotyków i handel nimi ani zmuszać czy namawiać do ich zażywania. Policja, nauczyciele i inne służby mają za zadanie chronić Cię przed tym.
- Nikt nie może Ciebie zmuszać do pracy ponad siły ani wykorzystywać zarobkowo w inny sposób.
- Masz prawo do szukania pomocy zawsze, gdy jesteś krzywdzony.
- Możesz liczyć na pomoc również ze strony pracowników Muzeum Ziemi Lubuskiej.

Dla zapewnienia Twojego bezpieczeństwa Muzeum Ziemi Lubuskiej wypracowało bardzo ważny dokument – „Standardy ochrony małoletnich”, czyli osób do 18 roku życia.

Jest on wyrazem troski o Twoją ochronę w sytuacjach, w których czujesz się skrzywdzony. Troskę tę rozumiemy, jako szczególną dbałość o Twoją godność oraz o Twoje dobro fizyczne i psychiczne.

W naszym Muzeum obowiązują Standardy Ochrony Małoletnich w wersji pełnej oraz w wersji skróconej przeznaczonej właśnie dla Ciebie. Obie wersje są zamieszczone na stronie internetowej Muzeum oraz - w wersji drukowanej - w holu Muzeum.

Przebywając w naszym Muzeum pamiętaj aby:

1. W celu lepszej ochrony, obowiązkowo przestrzegać zasad i norm obowiązujących w Muzeum (Regulamin zwiedzania oraz prowadzenia zajęć edukacyjnych w MZL) oraz stosować się do poleceń pracowników Muzeum.
2. Zachowywać się z kulturą, stosując zwroty grzecznościowe, wykazując się uprzejmością, życzliwością, wolnym od wulgaryzmów językiem, kontrolując swoje zachowania i emocje
3. Nie naruszać godności i wartości osobistej innych małoletnich i pozostałych osób
4. Bez względu na powód nie stosować słownej, psychicznej czy fizycznej przemocy wobec innych.
5. Przeciwstawiać się wszelkim przejawom brutalności, agresji, przemocy i wulgarności oraz informować opiekunów lub pracowników Muzeum o zaistniałej sytuacji.
6. Respektować prawa i wolność osobistą swoich kolegów i koleżanek, ich prawa do własnego zdania, popełniania błędów, do własnych poglądów, wyglądu i zachowania – w ramach przyjętych norm i wartości.
7. Szanować innych, w tym swoich rówieśników, bez względu na pochodzenie, narodowość, religię, status ekonomiczny, cechy rodzinne, wiek, płeć, orientację seksualną, cechy fizyczne, niepełnosprawność.

W przypadku niewłaściwego zachowania małoletniego, łamiącego w sposób rażący, zasady i obowiązujące normy, pracownik Muzeum niezwłocznie (w pierwszej kolejności) informuje o tym fakcie opiekuna małoletniego, zobowiązanego podjąć działania interwencyjne.

Przeczytaj to uważnie:

- jeśli w domu, szkole albo w Muzeum, spotkała Cię jakaś krzywda.
- jeśli coś Cię niepokoi, martwi, smuci.
- jeśli ktoś zachował się wobec Ciebie w sposób nieodpowiedni, który Cię niepokoi, martwi, smuci i którego nie akceptujesz wtedy śmiało możesz nam o tym powiedzieć i poprosić o pomoc każdego z pracowników Muzeum - postaramy się rozwiązać ten problem w taki sposób, abyś był bezpieczny.

Standardy Ochrony Małoletnich powstały po to, aby chronić małoletnich przed przemocą fizyczną, seksualną, psychiczną czy zaniedbaniem.

Przemoc fizyczna

- To przemoc, w wyniku której doznajesz fizycznej krzywdy lub taka przemoc Ci zagraża. Może być czynnością powtarzalną lub jednorazową.
- Przemoc fizyczna to: bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami, kopanie, potrząsanie lub rzucanie, drapanie, szczypanie, gryzienie, ciągnięcie za włosy lub uszy, zmuszanie do przebywania w niewygodnej pozycji, przypalanie, poparzenie lub zmuszanie do zjedzenia lub połknięcia czegoś.

Przemoc emocjonalna

- To przewlekła, нефizyczna, szkodliwa relacja pomiędzy małoletnimi lub małoletnim a dorosłym np. opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania.
- Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, lekceważenie potrzeb emocjonalnych, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianie, oczernianie, odrzucanie, upokarzanie, straszenie, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z małoletnim, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy rodzicem/opiekunem a dzieckiem.
- Przemoc emocjonalna to także nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja, a także sytuacja, gdy małoletni jest świadkiem przemocy.

Przemoc seksualna

- To każda czynność seksualna podejmowana z małoletnim poniżej 15 roku życia.
- Włączanie małoletniego w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody.
- Aktywność seksualna między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek, bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy.
- Kontakt fizyczny przez tzw. zły dotyk.
- Wszelkie formy słownego molestowania i skłaniania do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming (uwodzenie w Internecie w celu nawiązania kontaktu).
- Komercyjne kontakty seksualne z dzieckiem (wyzyskiwanie seksualne dziecka), gdy w zamian za udział w czynnościach seksualnych dziecko otrzymuje korzyść lub obietnicę korzyści.

Zaniedbanie

- Obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak i stały schemat funkcjonowania, w którym rodzic/opiekun nie zapewnia odpowiednich warunków rozwoju i dobrostanu dziecka.
- Może to dotyczyć takich obszarów jak: zdrowie, edukacja, rozwój emocjonalny, odżywianie, schronienie i bezpieczne warunki życia.

Gdy potrzebujesz pomocy - ZAWSZE MOŻESZ LICZYĆ NA PRACOWNIKÓW MUZEUM

CZĘŚĆ I

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI PRACOWNIKÓW MUZEUM Z MAŁOLETNIMI

§ 1. Zasady ogólne:

1. Pracownicy dbają o bezpieczeństwo małoletnich podczas pobytu w Muzeum.
2. Zasady bezpiecznych relacji personelu z małoletnimi obowiązują wszystkich pracowników, stażystów, wolontariuszy i praktykantów oraz współpracowników.
3. W Muzeum obowiązuje zakaz stosowania przez pracowników jakiegokolwiek formy przemocy wobec małoletniego, w tym nawiązywania relacji o charakterze seksualnym.
4. Aby zapewnić odpowiedni poziom ochrony, małoletni oraz ich opiekunowie są zobowiązani do przestrzegania zasad obowiązujących w Muzeum tj.:
 - a) Regulaminu zwiedzania oraz prowadzenia zajęć edukacyjnych w Muzeum Ziemi Lubuskiej
 - b) Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Ziemi Lubuskiej

§ 2. Bezpieczne relacje:

Pracownicy Muzeum

1. Nie łamią obowiązującego prawa, ustalonych norm i zasad a wszyscy małoletni są przez nich traktowani sprawiedliwie.
2. Pracownicy nie dzielą i nie dyskryminują nikogo ze względu na pochodzenie, poczucie tożsamości, wiek, płeć, status materialny, wygląd zewnętrzny, wiedzę i umiejętności.
3. Nie wykorzystują wobec małoletniego relacji władzy i nie stosują żadnej formy przemocy fizycznej, takiej jak np. bicie, popychanie, szturchanie, ograniczenie swobody ruchu.
4. Nie stosują żadnej formy przemocy psychicznej, np. takiej jak:
 - a) pomijanie, obniżanie statusu w grupie,
 - b) stygmatyzowanie z powodu zdrowia, osiągnięć edukacyjnych, wyglądu, orientacji seksualnej, światopoglądu czy sytuacji majątkowej,
 - c) wyszydzanie, wyśmiewanie, ośmieszanie, poniżanie, wyzywanie, grożenie,
 - d) agresywne wypowiedzi, komentarze i ataki na czatach, komunikatorach i forach internetowych,
 - e) rozpowszechnianie wszelkich nieprawdziwych, poniżających uczniów materiałów.
5. Nie stosują naruszających godność wypowiedzi o podtekście seksualnym, nie nawiązują w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej, w tym:
 - a) nie czynią komentarzy na temat ciała/wyglądu/ubioru z podtekstem seksualnym,
 - b) nie stosują dyskryminujących komentarzy odnoszących się do płci,
 - c) nie stosują wulgarnych lub niestosownych dowcipów i żartów,
 - d) nie publikują żadnych zdjęć ani innych informacji o małoletnich w osobistych mediach społecznościowych
 - e) nie wdają się w prywatne rozmowy uczniów w mediach społecznościowych
 - f) nie zamieszczają komentarzy i nie udostępniają zdjęć, w jakimkolwiek podtekście lub kontekście, które mogłyby małoletnim wyrządzić krzywdę.
6. Nie zachowują się w sposób niestosowny, poufały, dwuznaczny.
7. Nie zmuszają do odbycia jakiegokolwiek aktywności o charakterze seksualnym.
8. Nie prowokują nieodpowiednich kontaktów.
9. Nie naruszają nietykalności osobistej, z wyjątkiem sytuacji szczególnych, tzn.
 - a) pomoc małoletniemu niepełnosprawnemu w czynnościach higienicznych, jeśli typ niepełnosprawności tego wymaga, a małoletni/jego opiekun wyrazi zgodę;

- b) pomoc małoletniemu w poruszaniu się po obiekcie.
 - c) udzielanie pierwszej pomocy.
 - d) w sytuacjach niebezpiecznych, zagrażających zdrowiu i życiu małoletniego i innych osób.
 - e) w sytuacji zagrażającej zbiorom i mieniu Muzeum.
10. Przy każdej rozmowie o charakterze indywidualnym, na życzenie Uczestnika, zapewniają obecność innej osoby dorosłej.
11. Kontakt z małoletnimi jest jawny i odbywa się wyłącznie w godzinach pracy. Kontakt nie może wiązać się z żadną gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy i dotyczy wyłącznie celów, mieszczących się w zakresie obowiązków pracowników Muzeum.
12. W przypadku konieczności, komunikacja z małoletnim poza godzinami pracy, kontakt odbywa się za zgodą rodziców/opiekunów prawnych małoletniego i wyłącznie służbowymi kanałami komunikacji (e-mail, telefon służbowy).

CZĘŚĆ II

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY MAŁOLETNIAMI W MUZEUM

- ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE

§ 1. Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi w Muzeum

1. Małoletni mają obowiązek przestrzegania zasad i norm zachowania określonych w Regulaminie Muzeum.
2. Małoletni uznają prawo innych do odmienności i zachowania tożsamości ze względu na: pochodzenie etniczne, geograficzne, narodowe, religię, status ekonomiczny, cechy rodzinne, wiek, płeć, orientację seksualną, cechy fizyczne, niepełnosprawność. Nie naruszają praw innych – nikogo nie dyskryminują ze względu na jakąkolwiek jego odmiennosc.
3. Zachowanie i postępowanie wobec kolegów nie narusza poczucia godności osobistej żadnej osoby.
4. Małoletni są zobowiązani do przestrzegania praw i wolności osobistych swoich kolegów i koleżanek, ich prawa do własnego zdania, do poszukiwań i popełniania błędów, do własnych poglądów, wyglądu i zachowania – w ramach społecznie przyjętych norm i wartości.
5. Kontakty między małoletnimi cechuje zachowanie przez nich wysokiej kultury osobistej, np. używanie zwrotów grzecznościowych, uprzejmość, życzliwość, wolny od wulgaryzmów język, kontrola swojego zachowania i emocji; wyrażanie sądów i opinii w spokojny sposób, który nikogo nie obraża i nie krzywdzi.
6. Małoletni budują wzajemne relacje poprzez niwelowanie źle rozumianej konkurencyjności między sobą w różnych obszarach życia. Okazują sobie wzajemne zrozumienie oraz stosują konstruktywne, bez użycia siły, rozwiązywanie problemów i konfliktów między sobą. Akceptują i szanują siebie nawzajem.
7. Małoletni okazują wzajemne zrozumienie dla trudności i problemów kolegów i oferują im pomoc. Nie kpią, nie szydzą z ich słabości, nie wyśmiewają ich, nie krytykują.
8. Małoletni w kontaktach między sobą nie zachowują się prowokacyjnie i konkurencyjnie aby nie stwarzać poczucia zagrożenia czy odczuwać wrogości ze strony kolegów.
9. Małoletni mają prawo do własnych poglądów, ocen i spojrzenia na świat oraz wyrażania ich, pod warunkiem, że sposób ich wyrażania wolny jest od agresji przemocy oraz nikomu nie wyrządza krzywdy.
10. Bez względu na powód, agresja i przemoc fizyczna, słowna lub psychiczna wśród małoletnich nigdy nie może być przez nich akceptowana lub usprawiedliwiona.

Uczestnicy nie mają prawa stosować z jakiegokolwiek powodu słownej, fizycznej i psychicznej agresji i przemocy wobec innych uczniów.

11. Małoletni mają obowiązek przeciwstawiania się wszelkim przejawom brutalności i wulgarności oraz informowania pracowników o zaistniałych zagrożeniach.
12. Jeśli małoletni jest świadkiem stosowania przez innego małoletniego jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy, ma obowiązek reagowania na nią, np: pomaga ofierze, chroni ją, szuka pomocy dla ofiary u osoby dorosłej (zgodnie z obowiązującymi w Muzeum procedurami).

§ 2. Niedozwolone zachowania między małoletnimi w Muzeum

1. Niedozwolone jest stosowanie niżej wymienionej agresji i przemocy wobec innych osób:

- a) agresji i przemocy fizycznej w różnych formach, np.:
 - ✓ bicie/uderzenie/popychanie/kopanie/opluwanie;
 - ✓ wymuszenia;
 - ✓ napastowanie seksualne;
 - ✓ nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą;
 - ✓ fizyczne zaczepki;
 - ✓ zmuszanie innej osoby do podejmowania niewłaściwych działań;
 - ✓ rzucanie w kogoś przedmiotami;
- b) agresji i przemocy słownej w różnych formach, np.:
 - ✓ obelgi, wyzwiska;
 - ✓ wyśmiewanie, drwienie, szydzenie z ofiary;
 - ✓ bezpośrednie obrażanie ofiary;
 - ✓ plotki i obraźliwe żarty, przedrzeźnianie ofiary
 - ✓ groźby;
- c) agresji i przemocy psychicznej w różnych formach, np.:
 - ✓ poniżanie; wykluczanie/izolacja/milczenie/manipulowanie;
 - ✓ pisanie na ścianach (np. w toalecie lub na korytarzu);
 - ✓ wulgarne gesty;
 - ✓ śledzenie/szpiegowanie;
 - ✓ obraźliwe SMS-y i MMS-y;
 - ✓ wiadomości na forach internetowych lub tzw. pokojach do czatowania;
 - ✓ telefony i e-maile zawierające groźby, poniżające, wulgarne, zastraszające;
 - ✓ niszczenie/zabieranie rzeczy należących do ofiary;
 - ✓ straszenie;
 - ✓ gapienie się;
 - ✓ szantażowanie.

§ 3. Zachowania małoletnich niedozwolone na terenie Muzeum

- 1) stwarzanie niebezpiecznych sytuacji na terenie Muzeum;
- 2) używanie telefonu komórkowego podczas lekcji muzealnej;
- 3) nieuzasadnione, bez zgody opiekuna opuszczanie miejsca, w którym realizowana jest oferta Muzeum;
- 4) niewłaściwe zachowania, niezgodne z obowiązującym regulaminem np. dotykanie eksponatów, niszczenie ekspozycji, bieganie, przeszkadzanie innym osobom korzystającym z oferty Muzeum;

- 5) celowe niszczenie i nieszanowanie własności innych osób oraz własności Muzeum.
- 6) kradzieże, wyłudzenia;
- 7) niereagowanie na niewłaściwe zachowania innych;
- 8) fotografowanie, filmowanie i upublicznianie zdarzeń z udziałem innych bez ich zgody;
- 9) rozprowadzanie i stosowanie środków odurzających;

CZĘŚĆ III

ZASADY TWOJEGO POSTĘPOWANIA W SYTUACJI W KTÓREJ DOZNAJESZ KRZYWDY (procedury interwencyjne)

RODZAJ KRZYWDY

1.

Znęcanie się, przemoc fizyczna, słowna i psychiczna stosowane wobec małoletniego

Jeśli ktoś przez stosuje wobec Ciebie przemoc lub jest agresywny, nęka Cię w różny sposób, znęca się nad Tobą, stosując np. :

Przemoc fizyczną:

atak, napastowanie seksualne, nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą, fizyczne zaczepki lub dokuczanie, zmuszanie innej osoby do robienia nieprzyjemnych rzeczy, rzucanie w kogoś przedmiotami.

Przemoc słowną:

obelgi, bezpośrednie obrażanie ofiary, plotki i obraźliwe żarty, groźby. Przemoc słowna może być także wymierzona w rodzinę i w przyjaciół ofiary po to, aby jeszcze bardziej jej dokuczyć.

Przemoc psychiczną:

poniżanie, wykluczanie/izolacja/milczenie, obraźliwe pisanie na ścianach (np. w toalecie lub na korytarzu), wulgarne gesty, śledzenie/szpiegowanie, straszenie, gapienie się, szantażowanie, niszczenie rzeczy należących do ofiary, obraźliwe SMS-y i MMS-y, wiadomości na forach internetowych lub tzw. „pokojach do czatowania”, telefony i e-maile, zawierające groźby czy wulgarne określenia;

2.

Przemoc domowa, która jest stosowana wobec Ciebie

Jeżeli w domu dzieje Ci się jakakolwiek krzywda. Jeśli ktoś w domu działa umyślnie przeciwko Tobie, wykorzystując przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszając Twoje prawa lub dobra osobiste, w szczególności:

- a) narażając Cię na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- b) naruszając Twoją godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną – np. gdy dorosły lub inny małoletni namawia lub zmusza Cię do uczestniczenia w prawnie zabronionych czynnościach seksualnych,

- c) powodując szkody na Twoim zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące Twoje cierpienie,
- d) zaniedbując Cię lub ograniczając / pozbawiając Cię dostępu do środków finansowych
- f) naruszając Twoją prywatność lub wzbudzając u Ciebie poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia.

3.

Celowe zniszczenie lub kradzież Twojej rzeczy

Jeśli ktoś (osoba Ci znana lub nieznana) okradł Cię, przywłaszczył sobie rzecz, która należała do Ciebie. Ktoś celowo zniszczył rzeczy należące do Ciebie.

4.

Nierówne traktowanie – dyskryminacja małoletniego

Jeśli ktoś wyśmiewa się z Ciebie, drwi, szydzi, prześladuje Cię z powodu Twojego wyglądu, zachowania, poglądów, pochodzenia, statusu materialnego, płci, orientacji seksualnej, niepełnosprawności, religii, przynależność do grupy etnicznej, narodowej lub społeczno-kulturowej

5.

Stosowanie wobec małoletniego cyberprzemocy

Jeśli jesteś zagrożony cyberprzemocą, tzn. jeśli doświadczyłeś przemocy w sieci w formie: straszenia, szantażowania, publikowania lub rozsyłania ośmieszających i kompromitujących informacji, zdjęć, filmów oraz gdy ktoś podszywa się w sieci pod Ciebie wbrew Twojej woli.

6.

Zagrożenie bezpieczeństwa małoletniego w wyniku sekstingu

Jeśli jesteś zagrożony sekstingiem tzn. jeśli ktoś, bez Twojej zgody, wysyła innym osobom przez internet lub telefon Twoje intymne zdjęcia lub filmy, które stają się narzędziem cyberprzemocy, szantażowania Cię lub zastraszania

7.

Wysyłanie małoletniemu w Internecie treści szkodliwych, nielegalnych i niepożądanych

Są to treści, które mogą wywołać u Ciebie negatywne emocje i które promują czy też po prostu przedstawiają niebezpieczne albo niezgodne z prawem zachowania.

Jeżeli ktoś wysyła Ci w Internecie treści nawołujące do samookaleczeń, samobójstw, zachowań szkodliwych dla zdrowia, treści dyskryminujące, promujące wrogość, nienawiść, treści pornograficzne dostępne bez żadnego ostrzeżenia, fake newsy - fałszywe wiadomości.

8.

Naruszenie prywatności i/lub nawiązywanie niebezpiecznych kontaktów w Internecie

Jeśli ktoś próbuje nawiązać z Tobą kontakt w Internecie a przez to zagraża Twojemu życiu i zdrowia, chce Cię szantażować i zmusić do realizacji czynności seksualnych.

Ścieżka Twojego postępowania

1. Jeśli coś złego Cię spotkało i nie czujesz się bezpiecznie - powiedz o tym przede wszystkim swoim rodzicom. Poproś ich o reakcję, wsparcie i pomoc.
2. Jeśli wolisz, możesz też opowiedzieć o tym, co Cię spotyka, pracownikowi Muzeum. W Muzeum możesz liczyć na pomoc i wsparcie.
3. Opisz swoją sytuację pracownikowi Muzeum tzn. przedstaw mu, kiedy, gdzie i w jakich okolicznościach to się stało i przekaż mu (jeśli posiadasz) dowody dostępne w formie elektronicznej (zapisy rozmów w komunikatorach, na portalach społecznościowych; zrzuty ekranowe, zdjęcia, wiadomości e-mail).
4. Wskaż ewentualnych świadków zdarzenia. Identyfikacja sprawcy często jest możliwa dzięki zebranym materiałom – wynikom rozmów z osobą zgłaszającą, z ofiarą cyberprzemocy, analizie zebranych dowodów z sieci.
5. Możesz opowiadać o tym, co się wydarzyło, swobodnie - opowiedz o zachowaniu sprawcy i swoich odczuciach. Nie musi być zachowana kolejność wydarzeń. Pracownicy dadzą Ci czas na wypowiedzenie się i nie będą Cię korygować. Żeby uzyskać jak najwięcej informacji, mogą Ci zadać dodatkowe pytania.
5. Rozmowa na temat samego zdarzenia czy identyfikacji potencjalnego sprawcy będzie realizowana w warunkach komfortu psychicznego dla Ciebie oraz z szacunkiem dla Twojej indywidualności i przeżytego stresu.
6. Pamiętaj, że bez względu na to, czy krzywda spotyka Cię ze strony dorosłego czy małoletniego, nie możesz się godzić na:
 - przemoc (fizyczna , psychiczna, cyberprzemoc)
 - kradzież
 - seksting
 - naruszenie prywatności
 - otrzymywanie szkodliwych wiadomości
 - niebezpieczne kontakty np. w Internecie
 - dyskryminację

DZIAŁANIA MUZEUM

1. Pracownik Muzeum wysłucha Cię, przeanalizuje dowody, które dostarczysz i udzieli informacji o możliwości uzyskania pomocy.
2. Pracownik Muzeum, do którego się zgłosiłeś, wysłucha Cię i podejmie (stosowne, zgodne z zakresem swoich kompetencji) działania, mające na celu Twoją ochronę i wyjaśnienie zaistniałej sytuacji. Rozmowa z Tobą będzie podstawą do oceny stopnia zagrożenia Twojego bezpieczeństwa.
3. Muzeum (w przypadku, gdy zostałeś okradziony) może, zgodnie z przepisami prawa, zastosować wobec sprawcy czynu środki dyscyplinujące, które mogą pomóc w odzyskaniu przez Ciebie skradzionej rzeczy. Jeśli środki dyscyplinujące nie doprowadzą do zwrotu Twojej rzeczy lub jeśli Twoja własność została zniszczona – Muzeum zgłosi ten fakt policji.
4. Po uzyskaniu informacji o krzywdzeniu pracownik Muzeum zawiadamia o zdarzeniu w kolejności: Twojego nauczyciela / opiekuna, szkołę i opiekę społeczną.
5. Muzeum może też zawiadomić policję, której przekaze dowody oraz wszelkie uzyskane informacje o sprawcy. Policja prowadzi dalsze dochodzenie w Twojej sprawie.
6. W przypadkach naruszenia prawa – szczególnie w przypadku uwiedzenia dziecka do lat 15, Muzeum ma obowiązek powiadomienia policji i opieki społecznej.
7. Jeśli pracownicy zauważą w Twoim zachowaniu i wyglądzie symptomy i oznaki stosowanej wobec Ciebie przemocy domowej, to mimo że tego nie ujawniłeś, mają obowiązek podjąć chroniące Cię działania i/lub zgłosić to do instytucji, które udzielą Ci zgodnej z prawem pomocy.
8. Jeżeli zostałeś okradziony na terenie Muzeum, to zgodnie z przepisami prawa Muzeum stosuje środki dyscyplinujące, zobowiązuje sprawcę do oddania Ci skradzionej rzeczy. Jeśli środki dyscyplinujące nie doprowadzą do zwrotu Twojej rzeczy lub jeśli Twoja własność została zniszczona - Muzeum zgłosi ten fakt policji.

Jeżeli naruszenie Twoich praw skutkuje dla Ciebie dużym obciążeniem emocjonalnym zwróć się do pedagoga szkolnego lub psychologa o wsparcie, którego potrzebujesz. Zaplanują oni wraz z Tobą i Twoimi rodzicami (lub bez nich) najlepszy dla Ciebie rodzaj pomocy i wdrożą działania chroniące Cię przed stresem, lękiem, wstydem lub innymi emocjami, których doświadczasz.

Uwaga! Nie podejmuj samodzielnych działań w celu dotarcia do sprawcy – to zadanie policji. Nie próbuj bezpośrednio kontaktować się ze sprawcą.

PAMIĘTAJ !!!

KAŻDY ma prawo do poszanowania swojej godności.

Jeśli doznajesz krzywdy lub jesteś świadkiem krzywdzenia innego ucznia, to NATYCHMIAST powiedz o tym komuś dorosłemu, np. pracownikowi Muzeum

Masz prawo szukać dodatkowego wsparcia dla siebie:

1. TELEFON ZAUFANIA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

- jeśli potrzebujesz pomocy zadzwoń pod bezpłatny numer:

116 111

Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży czynny całą dobę przez cały tydzień.

Więcej informacji możesz także uzyskać wchodząc na stronę www.116111.pl

2. RZECZNIK PRAW DZIECKA - Dziecięcy Telefon Zaufania, gdzie zarówno dzieci, jak i ich rodzice, czy opiekunowie mogą w każdej chwili uzyskać profesjonalne wsparcie psychologiczne i prawne.

Jeśli tego potrzebujesz zadzwoń pod bezpłatny i całodobowy numer:

800 12 12 12

3. CAŁODOBOWA INFOLINIA DLA DZIECI, MŁODZIEŻY, RODZICÓW I NAUCZYCIELI:

800 080 222

4. ANTYDEPRESYJNY TELEFON FORUM PRZECIW DEPRESJI:

22 594 91 00

5. POMOC PSYCHOLOGICZNA: pomoc w sytuacji, kiedy czujesz się dyskryminowany, kiedy doświadczasz przemocy lub jesteś jej świadkiem:

22 425 98 48

Telefonując pod wskazane numery możesz porozmawiać o wszystkim, o przyjaźni, miłości, dojrzwaniu, kontaktach z rodzicami, rodzeństwem, problemach w szkole czy emocjach, których doświadczasz.

Uwaga!

1. Muzeum nie posiada uprawnień do zakładania Niebieskiej Karty.
2. Pełną odpowiedzialność za zachowane Małoletniego, relacje rówieśnicze, niewłaściwe używanie telefonu komórkowego podczas lekcji muzealnej i zwiedzania ponosi Nauczyciel / Opiekun
3. W Muzeum obowiązuje Regulamin Zwiedzania.
4. Muzeum dokonuje wpisu do Karty Interwencji w przypadku każdego zgłoszenia / skargi Małoletniego i informuje o zdarzeniu w kolejności:

- a) Nauczyciela / Opiekuna
- b) Dyrekcję Szkoły
- c) Rodziców pokrzywdzonego
- d) Policję i Opiekę Społeczną

Uwaga!

1. Na wystawach muzealnych mogą znajdować się obiekty o treści erotycznej lub innych treściach wrażliwych i drastycznych dla Małoletniego, które mogą wywoływać w nim dyskomfort !